

În sprijinul afirmației, sînt citate¹ adesea mostre ca acestea :

И если ветки в раму быют
И тополи тревожны, —
Ведь это в мирный мой приют
Ты входишь осторожно...

(*Și dacă...*)

Пусть «завтра» жизнь твою прибавить,
«Вчера» удавить дни твои,
И у тебя одно «сегодня» —
Времен текущие струи...

(*Cu mine zilele-ți adaogi*)

„Chiar dacă n-ai ști rusește, ritmul și rima acestor traduceri (*Și dacă...* etc.) ne-ar face s-o ghicim... Eminescu în limba rusă este un geniu transplantat”², iar aceste tălmăciri au capacitatea să transmită toată „gingășia și frumusețea lui Eminescu”³.

Datorită acestor traduceri, Eminescu va deveni „unul dintre cei mai iubiți scriitori ai societății ruse”⁴. Asemenea aprecieri contrastează cu numeroasele afirmații din presa aceleiași epoci privind nivelul artistic nesatisfăcător al multor tălmăciri în alte limbi ale poeziilor lui Eminescu⁵.

În U.R.S.S., opera și personalitatea lui Eminescu devin o prezență permanentă abia în ultimele două decenii (traducerile antebelice, sporadice, au rămas fără un ecou larg), în special după sărbătorirea din 1950 a centenarului nașterii poetului. Pînă în anul 1950, numărul cel mai mare de versiuni străine din opera lui Eminescu se realizează în limbile franceză, italiană, maghiară, poloneză, engleză, germană etc. După această dată, printre cele multe care apar, un loc de frunte îl ocupă, fără îndoială, tălmăcirile rusești⁶. Numărul

efortul traducătorului, care „a pătruns în cele mai intime ascunzișuri ale intuiției artistice dintr-o creație străină, dovedind rara îndemnare de a atinge înălțimile originalului” Articolul lui I. Buzdugan este comentat în Dcr. (1929—1930), VL (1928), Bul. M. Em. (1939) etc.

¹ Cf. Bul. M. Em. 1939, fasc. 17, p. 35; *Страницы дружбы*, Chișinău, 1958, p. 191 etc.

² Igor Jekin, *Note rusești despre Eminescu*, Bul. M. Em., 1939, fasc. 17, p. 33—36. (autorul cochide: versiunea unor poezii „stăruie să transpună în sufletul slav eternul specific românesc... Numai în limba rusă s-ar putea traduce astfel”).

³ K. Popovici, *M. Eminescu в русских и украинских переводах*, în volumul: *Страницы дружбы*, Chișinău, 1958, p. 191.

⁴ Evstafii Negovski, *Общие мотивы в поэзии Пушкина и Эминеску*, în «Календарь дней Пушкина», (Calendarul zilelor lui Pușkin), fascicola 4, București, 1937, p. 267.

⁵ Al. Elian, *Eminescu în limba franceză*, CL, nr. 6—9, 1939, p. 1469—1537; Nicanor et Comp. (Ibrăileanu), *Eminescu în străinătate*, VR, 1927, vol 4, p. 345 („Traducerile nu sînt bune, nu redau pe Eminescu...”); E. Herzog, *Eminescu în America*, FS, 1/II 1927, p. 76 (Traduceri în proză, ele sufăr multe schimbări neînțelese, care răpesc sinceritatea originală și gingășia poeziei); Alfred MargulSperber, *Despre traduceri din Eminescu în trecut*, FI, 14/I 1950 etc.

⁶ În ordine cronologică acestea sînt — avem în vedere numai edițiile consultate de noi, publicate în anii 1950-1964 — nu mai puțin de 12: M. Eminescu, *Стихи*, Moscova, 1950, 130 p. (54 titluri); *Зарубежная литература* (Crestomație), Moscova, ed. III, 1950 (4 titluri) p. 569—572, M. Eminescu, *Стихи*, Moscova, 1958, 288 p. (117 titluri) *Антология румынской поэзии*, Moscova, 1958, (41 titluri, p. 233—280); M. Eminescu, *Стихи*, București, 1959, 47 p. (8 titluri); *Румынская литература* (Culegere...) Nr. 2, Buc., 1959, (4 titluri); *Антология молдавской поэзии*, Moscova, 1960 (15 titluri, p. 159—202); M. Eminescu, *Доброй ноги*, Chișinău, 1961, 12 p. (4 titluri); M. Eminescu, *Лучафэр*, Chișinău, 1962, 28 p.; M. Eminescu, *Кэлин*, Chișinău, 1963, 20 p.; M. Eminescu, *Добрый молодец слезовой рожденный*, București, 1964, 42 p. (8 titluri).